

ΟΜΗΡΟΥ

BATRAXOMYOMAXIA.

HOMERI

BATRACHOMYOMACHIA.

GRÆCE & LATINE.



---

VILLAGARSÆ.

*TYPIS SEMINARII.*

Anno M. DCC LIX.

ΟΜΗΡΟΥ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΗΟΜΕΡΙ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΓΡΑΜΜΕ & ΛΟΓΟΙ



ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΣ

ΑΝΝΟΥ Μ. ΔΕΚΑΤΗΣ



T. 172468

C. 1223804 R. 136502

MOXA TCA

**I**gitur ut Aratus ab Jove incipien-  
dum putat, ita nos ritè cœpturi ab  
Homero videmur. Hic enim (quem-  
admodum ex Oceano dicit ipse amnium  
vim fontiumque cursus initium capere)  
omnibus eloquentiæ partibus exemplum,  
& ortum dedit. Hunc nemo in magnis  
sublimitate, in parvis proprietate su-  
peraverit. Idem letus ac pressus, jucun-  
dus & gravis, tum copiâ, tum brevi-  
tate mirabilis; nec poëticâ modò, sed  
oratoriâ virtute eminentissimus. M. Fa-  
bius Quintilianus Institut. Orat. Lib. X,  
Cap. I.





ὍΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΘΟΜΑΧΙΑ.

**Α**ρχόμενος πρώτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος  
 Ἐλθεῖν εἰς ἔμδον ἦτορ ἐπεύχομαι, εἴνεκ' αἰοιδῆς  
 Ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,  
 Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος  
 Εὐχόμενος μερόπεσιν ἐς οὐατα πᾶσι βαλέσθαι,  
 Πῶς Μῦες ἐν Βατράχοισιν ἀριτεύσαντες ἔβησαν,  
 Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων.  
 Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοῖν δ' ἔχεν ἀρχὴν.

Μῦς ποτε διφαλέος, Γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,  
 Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον,  
 Ἵδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τον δὲ κατεῖδε  
 Λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγεατο τοῖον·  
 Ἔειπε τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνα; τίς δέ σ' ὀφύσας,  
 Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.  
 Εἰ γάρ σε γνοίην Φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,  
 Δῶρα δέ τοι δάσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.  
 Εἰμί δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην  
 Τιμῶμαι, Βατράχων ἠγούμενος ἡμάτα πάντα·  
 Καὶ με πατήρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ἵδρομεδούση  
 Μιχθεῖς ἐν Φιλότῃ παρ' ὄχθας Ἐριδανοῖο.  
 Καὶ σε δ' ὄρω καλόν τε καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων,  
 Σκηπτούρχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητήν  
 Ἐρμευαί· ἀλλ' ἄγε θᾶστον ἐν γενεῇν ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαξ ἠμείβετο, Φώνησέν τε·  
 Τίπτε γένος τούμδον ζητεῖς, Φίλε, δῆλον ἄπασιν



## HOMERI BATRACHOMYOMACHIA.

**I**ncipiens, primùm Musarum chorum ex Helicone  
 Venire in meum cor precor gratiã cantus;  
 Quem nuper in tabellis mea super genua posui,  
 Litẽ *scilicet* immensam, tumultuosum opus Martis:  
 Optans hominibus in aures omnibus immittere,  
 Quomodo Mures in Ranas, strenuè-pugnantes iverunt,  
 Terrigenarum virorum imitantes opera Gigantum.  
 Ut sermo inter mortales erat: tale autem habuit principium.

Mus aliquando sitibundus, Felis periculum elapsus,  
 Prope in lacum tenerum admovit mentum  
 Aquã se-delectans dulci: eum autem conspexit  
 Limnocharis multisonus verbumque locutus est tale;  
 „Hospes, quis es? unde venisti ad littus, quis vero qui te genuit?  
 „ Omnia autem verè dic, ne mentientem te advertam.  
 „ Si enim te cognovero amicum dignum, in domum ducam;  
 „ Donaque tibi dabo hospitalia multa & bona.  
 „ Sum autem ego rex Phylagnathus, qui per lacum  
 „ Color, Ranis præiens dies omnes.  
 „ Et me pater Peleus olim genuit, Hydromedusa  
 „ Mixtus in amore apud ripas Eridani.  
 „ Sed & te video pulchrũque & fortem, eximium præ-aliis  
 „ Sceptiferum regem, & in bellis pugnatorem  
 „ Esse: sed age ocyus tuum genus narra.

Huic autem rursus Psicharpax respondebat, dixitque;  
 „ Cur genus meum inquiris, amice, manifestum omnibus

Ἄνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανόις πετεινοῖς  
 Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος  
 Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦν μήτηρ  
 Λειχομούλη, θυγάτηρ Πτεροτρόκτου βασιλῆος.  
 Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,  
 Σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.  
 Πῶς δὲ Φίλον ποιῆ με, τον εἰς Φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;  
 Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε,  
 Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδὲ με λήθει  
 Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο·  
 Οὐδὲ πλακοῦς τανύπλεπλος, ἔχων πολλὴν σισαμίδα·  
 Οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοκίτωνα,  
 Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦτο γάλακτος,  
 Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,  
 Οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι,  
 Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.  
 Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτήν,  
 Ἄλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.  
 Οὐδέδ' ἀνθρώπων, καὶ περ μέγα σῶμα φοροῦντα,  
 Ἄλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,  
 Καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἴκανεν ἀνδρᾶ·  
 Νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.  
 Ἄλλὰ δύο μάλ' ἀπάντα τὰ δεῖδια πᾶσαν ἐπ' αἴαν,  
 Κίρκον, καὶ Γαλέην, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,  
 Καὶ Παγίδα ζουθέσσαν, ὅπου δολδαίς πέλε πότμος·  
 Πλείστον δὲ Γαλέην περιδείδια, ἣτις ἀρίστη.  
 Ἢ καὶ τραγωδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεεῖνει.  
 Οὐ τρώγῳ βαφάνιας, οὐ κράμβιας, οὐ κολοκύντας,  
 Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·  
 Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἠῦδα·

- „ Hominibusque, Diisque, & aëris volucribus?  
 „ Pſicharpax quidem ego vocor: ſum autem filius  
 „ Troxartæ patris magnanimi; at fanè mater  
 „ Lichomye, filia Pternotroctæ regis:  
 „ Genuit autem in tugurio me, & enutrivit cibariis,  
 „ Ficubus, & nucibus, & eduliis omnigenis.  
 „ Quomodo verò amicum faciās me, naturā nihil ſimilem?  
 „ Nam tibi quidem vita eſt in aquis, ſed mihi fanè  
 „ Quæcumq. apud homines, comedere mos-eſt; neq. me latet  
 „ Panis ter-depſitus à rotundo caniſtro;  
 „ Neque placenta extenſa, habens multam ſiſamida;  
 „ Non ſegmen ex pernā, non jecora albam-tunicam-habētia,  
 „ Non caſeus recens-pretſus à ſuavi lacte,  
 „ Non bonum dulciolum, quod & beati deſiderant,  
 „ Neque quæcumque ad convivium hominum parant coqui,  
 „ Ornantes ollas condimentis omnigenis.  
 „ Neque unquam ex bello malum aufugi clamorem,  
 „ Sed ſtatim ad pugnam iens primis pugnatoribus immiſceor.  
 „ Nō metuo hominem, etiam licet magnum corpus ferētem:  
 „ Sed ad lectum iens, ſummum digitum mordeo;  
 „ Et calce prehendi, & non dolor occupavit virum;  
 „ Suavis non aufugit ſomnus mordente me.  
 „ Sed duo mala valde *per* omnia timeo totam per terram,  
 „ Accipitrem, & Felem, qui mihi magnum dolorem afferunt,  
 „ Et Decipulam luctuoſam, vbi doſolum eſſe-ſolet fatum:  
 „ Plurimum fanè Felem pertimeſco, quæcumque optima,  
 „ Quæ & foramen-ingredientem, per foramen perquiri.  
 „ Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,  
 „ Non betis viridibus paſcor, neque apiis:  
 „ Hæc enim veſtrum ſunt edulia per lacum.

Ad hæc ſubridens Phyſignatus contra locutus eſt:

Ξεῖνε, λίην ἀνχεῖς ἐπὶ γασέρι· ἔσι καὶ ἡμῖν  
 Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ, καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.  
 Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,  
 Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι·  
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐσιν·  
 "Αἶρω σ' ἐν νώτοισι· κράτει δέ με, μή ποτ' ὄλῃαι,  
 "Οππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἴσαφίκηαι.

"Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα,  
 Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' ἀνχένος ἄλματι κούφῳ·  
 Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρους,  
 Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα  
 Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δαικρῶν  
 Ἀχρησον μετάνοιαν ἐμέμφετο· τίλλε δὲ χεῖρας,  
 Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γασέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ  
 Πάλλετ' ἀηθείη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἰδέσθαι·  
 Δεινὰ δ' ἐπεσονάχιζε, φόβου κρυέντος ἀνάγκη.  
 Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἐπλάσ' ἐφ' ὕδασι, ἥύτε κώπην  
 Σύρων· εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,  
 Ὑδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἔβῳα,  
 Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν.

Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάσασε φόρτον ἔρωτος  
 Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,  
 Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν εἰς οἶκον  
 Βάτραχος, ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.

Ὑδρας δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα  
 Ἀμφοτέροισ' ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον·  
 Τοῦτον ἰδὼν κατέδω Φυσιγνάθος, οὔτι νοήσας,  
 Οἶον ἐπαῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.  
 Δὺ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.



- „ Hospes, valde gloriaris de ventre: adsunt & nobis  
 „ Multa valde in lacu, & in terra mirabilia visu.  
 „ Anceps enim dedit Ranis pascuum Saturnius,  
 „ Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire:  
 „ Si autem vis & hæc scire, facile est:  
 „ Portem te in humeris; tene vero me, ne quando pereas:  
 „ Quo pacto lætus in meam domum venias.

(citissimè

Sic utiq. dixit, & terga præbebat; ille autem conscendebat  
 Manus habens tenerum ad collum, saltu levi:  
 Et primùm quidè gaudebat, quãdo intuebatur vicinos portus,  
 Natatu delectatus Physignathi; sed quando demum utique  
 Undis purpureis alluebatur, multùm lacrymans  
 Inutili poenitentia querebatur; vellebatque comas.  
 Et pedes stringebat per ventrem; intus verò ei cor  
 Palpitabat rei insolentiã, & in terram volebat aspicere:  
 Graviter autem ingemiscebat, timoris frigidi vi.  
 Caudam quidem primùm extendit in aquis, tanquam remum  
 Trahens, supplicansque Diis, in terram ut-veniret,  
 Aquis purpureis alluebatur: multùm autem clamabat,  
 Et talem dixit sermonem, & ab ore profabatur:

- „ Non sic dorso portavit onus amoris  
 „ Taurus, quando Europam per undam vexit in Cretam,  
 „ Ut me natans super-dorsum vexit ad domum  
 „ Rana, elevato pallido corpore aqua albã.

(culum

Hydrus autè ex-improvise apparebat, horrendum specta-  
 Ambobus; erectum verò super aquam habebat collum.  
 Hunc conspicatus demersit-se Physignathus, nequaquã cogi-  
 Qualem socium erat perditurus in lacu: (tanis,  
 Subiit autem profunditatem lacus, & evitavit fatum atrum.

Ille

Κείνος δ', ὡς ἀφέθη, πέσεν ὑπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,  
 Χειρὰς δὲ ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριξε.  
 Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε  
 Λακτίζων ἀνέδυνε, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.  
 Δευόμεναι δὲ τρίχες πλείστον βάρος εἶλκον ἐπ' αὐτῷ.  
 Ὑδασι δ' ὀλλύμενός, τοίους ἐφθέγγετο μύθους.  
 Οὐ λήσεις γε Θεούς, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,  
 Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης.  
 Οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιζε,  
 Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον, ἀλλὰ πλανήσας,  
 Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας· ἔχει Θεὸς ἔκδικον ὄμμα.  
 Ποινήν σὺ τίσεις μυῶν στρατῶ, οὐδ' ὑπαλύξεις.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδατι, τόνδε κατεΐδε  
 Λειχοπίναξ, ὄρθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσι.  
 Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἠγγειλε Μύεσσι.  
 Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἀπανταίς,  
 Καὶ τότε κηρύκεσσι εἰς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον  
 Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,  
 Πατὴρ δὲ δυσήνου Ψυχάρπαγος, ὅς κατὰ λίμνην  
 Ὑπτιος ἐξήπλωτο, νεκρὸν δέμας, οὐδὲ πᾶρ' ἔχθαις  
 Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντῳ.  
 Ὡς δ' ἦλλον σπέυδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη  
 Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ Φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα  
 Ἐκ Βατράχων, ἢ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.  
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσηγος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσα.  
 Καὶ τὸν μὲν πρῶτον ῥα κατέκτανεν ἀρπάξασα,  
 Ἐχθίστη γαλήνῃ τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλοῦσα.  
 Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηγνέες ἐς μόρον ἤξαν,  
 Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,

Ille vero, ut derelictus est, cecidit supinus statim in aquam;  
 Pedes autem stringebat, & periciens stridebat.  
 Sæpe quidem submergebatur in aquam, sæpe autem rursus  
 Calcitrans emergebat, fatum vero non licebat evitare.  
 Madentes autem pili plurimum pondus trahebant in ipsum;  
 Aquis vero periciens, tales locutus est sermones:  
 „ Non latebis utique Deos, Physignathe, hæc faciens,  
 „ Naufragum jaciens à corpore, ut à petra,  
 „ Non me in terrâ potior fuisses, pessime,  
 „ Pancratioque, luctaque, & ad cursum: sed ubi seduxeras,  
 „ In aquam me proiecisti; habet Deus vindicem oculum;  
 „ Pœnam tu lues Murium exercitui, neque evitabis.

Hæc locutus expiravit in aquis: eum autem conspexit  
 Lichopinax, ripis insidens mollibus;  
 Graviter autem ululavit, currensque adnuntiavit Muribus.  
 Ut verò didicerunt fatum, subiit ira gravis univeros:  
 Et tunc præcones suos jusserunt sub diluculum  
 Convocare ad-concionem, in ædes Troxartæ,  
 Patris infelicis Psicharpagis, qui in lacu  
 Supinus extensus erat, mortuum corpus, neque iuxta ripas  
 Erat iam miser, medio verò innatabat ponto.  
 Ut autè venerunt festinâtes simul cû Aurora, primus surrexit  
 Troxartes, ob filium iratus, dixitque sermonem:

„ O Amici, etiamsi solus ego mala multa passus sum  
 „ Ex Ranis, fors mala omnibus facta est.  
 „ Sum autem ego infelix, quippe tres filios perdidit:  
 „ Et sane primum quidem occidit, ubi-corripuerat  
 „ Invisissima Felis, foramen extra deprehenum.  
 „ Alium autem rursus viri crudeles ad mortem duxerunt  
 „ Recentioribus artibus, ligneo dolo excogitato,

„ Quam

Ἦν Παγίδα καλέουσι, Μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.  
 Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ, καὶ μητέρι κενυῆ,  
 Τοῦτ' ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος, ἐς βυθὸν ἄξιας.  
 Ἄλλ' ἄγελ' ὀπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς,  
 Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.

Τοῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.  
 Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλῶς.  
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκαν,  
 Ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς, εὖτ' ἀσκήσαντες,  
 Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπισάντες κατέτρωξαν.  
 Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσεφέων ἀπὸ βυρσῶν,  
 Οὓς Γαλέην δείραντες, ἐπιταμένως ἐποίησαν.  
 Ἄσπις δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμΦαλον ἢ δέ νυ λόγχι  
 Ἐυμήκεις βελόναι, παγχάλκεον ἔργον Ἄρης.  
 Ἢ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.  
 Οὕτω μὲν Μῦες ἦσαν ἔνοπλοι ὡς δ' ἐνόησαν  
 Βατράχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἓνα χῶρον  
 Ἐλθόντες, βουλήν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.  
 Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἢ εἴσις, ἢ τίς ὀθρῦλλος,  
 Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, Φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,  
 Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,  
 Ἄγγέλλων πολέμοιο κακὴν Φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ Βάτραχοι, Μῦες ὕμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν  
 Εἶπεῖν, ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε, μάχην τε.  
 Εἶδον γὰρ καθ' ὕδαρ Ψυχάρπ' ἀγα, ὃν κατέπεφνε  
 Ἐμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος ἄλλὰ μάχεσθε,  
 Οἵτινες ἐν Βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε·

Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα Μυῶν  
 Εἰσελθὼν, ἐτάραξε Φρένας Βατράχων ἀγερώχων.

- „ Quam Decipulam vocant, Murium perditricem existētem.  
 „ Qui tertius erat dilectus mihi, & matri almæ,  
 „ Hunc suffocavit Physignathus, in profundum ubi-duxerat.  
 „ Sed agite armemur, & exeamus in ipsas,  
 „ Corpora ubi-ornaverimus armis variegatis.

Hoc locutus, persuasit armari universos.

Et hos quidem armavit Mars belli curam-gerens.

Ocreas primùm circa tibias posuerunt,

Contractis fabis viridibus, benèque præparatis,

Quas ipsi per noctem instantes arrosferant;

Thoraces autem habebant calamis-TECTIS à coriis,

Quos fele excoriato scitè fecerunt;

Clypeus autè erat lucernæ medius-umbilicus: at sanè lancea

Longæ acus, penitus-æreum opus Martis:

Cassis vero testa in temporibus nucis.

(terunt

Sic quidem Mures erant armis-instructi: ut autè animadver-

Ranæ, emerferunt ab aqua: & in unum locum

Profectæ, consilium coegerunt belli mali.

Considerantibus autem ipsis, unde feditio, vel quistumultus,

Præco prope venit ferens sceptrum in manibus,

Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytrus,

Nuntians belli malam famam, dixitque sermonem:

- „ O Ranæ, Mures vobis minati miserunt,  
 „ Ut-edicerem armari ad bellumque pugnamque:  
 „ Viderunt enim in aqua Psicharpaga, quem occidit  
 „ Vester Rex Physignathus: sed pugnate  
 „ Quæcumque inter Ranas optimates natæ estis.

Sic locutus renuntiavit: sermo autem in aures Murium  
 Ingressus turbavit mentes Ranarum superbarum.

Μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστὰς·

ὦ Φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ Μῦν, οὐδὲ κατεῖδον  
 Ὀλλύμενον· πάντως ἐπιγιγε παίζων παρὰ λίμνην  
 Νήξεις τὰς Βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκισοι  
 Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλήν  
 Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους Μύας ἐξολοσέωμεν.  
 Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.  
 Σώματα κοσμήσαντες, ἔνοπλοι σῶμεν ἅπαντες  
 Ἄκροισ παρ' χεῖλεσσι, ὅπου κατὰ κρημνος ὁ χῶρος.  
 Ἦνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,  
 Δραξάμενοι κορύθων, ὅσῃσ σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι,  
 Ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσιν εὐθὺ βάλωμεν.  
 Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,  
 Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυσιτόνον ᾧδε τρόπαιον.

ὦς ἄρα Φωνήσας, ὅπλοισ ἐνέδυσεν ἅπαντας.  
 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἕως ἀμφεκάλυψαν,  
 Θώρακας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,  
 Φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,  
 Ἐγχος δ', ὑξύσχοινοσ ἐκάστω μακρὸσ ἀρήρει,  
 Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.  
 Φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαισ ὑψηλῆσι,  
 Σείοντες λόγχας· θυμοῦ δ' ἐπλήτο ἕκαστοσ·

Ζεὺσ δὲ θεοὺσ καλέσας εἰσ οὐρανὸν ἀστερόεντα,  
 Καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατεροὺσ τε μαχητάσ,  
 Πολλοὺσ καὶ μεγάλουσ, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,  
 Οἷοσ Κενταύρων στρατὸσ ἔρχεται, ἠδὲ Γηγάντων,  
 Ἦδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνεσ Βατράχοισιν ἀρωγοὶ,  
 Ἦ Μυσὶν, Ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσεεῖπεν·

Accusantibus vero ipsis Phylagnatus dixit, cum-surrexisset;

- „ O Amici, non occidi ego Murem, neque vidi  
 „ Pereuntem: omnino suffocatus est ludens apud lacum,  
 „ Natatus Ranarum imitans: hi autem pessimi  
 „ Nunc me accusant infontem: sed age consilium  
 „ Exquiramus, quomodo dolosos Mures perdamus.  
 „ Etenim ego dicam, ut mihi videtur esse optimum;  
 „ Corporibus ornatis, armemur universi  
 „ Summas ad ripas, ubi præcepit locus:  
 „ Quando autem impetu-facto in nos exierint,  
 „ Prehensis galeis, quicumque prope obviam venerit,  
 „ In lacum ipsos cum armis statim dejiciamus.  
 „ Sic enim ubi-suffocaverimus eos in aquis expertes-natandi,  
 „ Statuemus alacriter de-muribus-occisis hic trophæum.

Sic utique locutus, armis indui-fecit universos.  
 Foliis quidem malvarum tibias suas circumtexerunt;  
 Thoraces autem habebant viridibus latis à betis;  
 Folia autem brassicarum in clypeos benè aptaverunt;  
 Lancea verò, acutus iuncus unicuique longus aptabatur;  
 Et galeæ è cochleis tenuibus capita circumtegebant.  
 Ubi autem munerant-se, steterunt in ripis altis  
 Quassantes lanceas; irâ verò implebatur unaquæque.

Jupiter autem deos ubi-vocasset in cœlum stellatum,  
 Et belli molem ostendens, fortesque pugnatores,  
 Multos, & magnos, & hastas longas ferentes.  
 Qualis Centaurorum exercitus procedit, & Gigantum,  
 Suaviter ridens interrogabat, quânam Ranis auxiliares,  
 Vel Muribus, immortalium? & Minervam adlocutus est:

Ἦ ὄνα θυγατερ, Μυσὶν ἤ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ  
 Καὶ γὰρ σου κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,  
 Κνίσσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.

Ἦ ὄνα ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·  
 Ἦ ὄνα πάτερ, οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ Μυσὶ τειρομένοισιν  
 Ἐλθοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,  
 Στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους, εἴνεκ' ἐλαίου.  
 Τοῦτο δὲ μου λίην ἔδακε Φρένας, οἷον ἔρεξαν·  
 Πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηναι καμουῖσα  
 Ἐκ ροδάνης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ἔνησα,  
 Τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὃ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,  
 Καὶ πράσσει με τόκουσ'· τούτου χάριν ἐξώργισμαι·  
 Χρησαμένη γὰρ ὕφηναι, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.  
 Ἦ ἄλλ' οὐδ' ὡς Βατράχοισιν ἀρήγεμεν οὐκ ἐβελήσω·  
 Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ Φρένας ἔμπεδοι, ἀλλὰ με πρῶτον  
 Ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,  
 Ἦ ἴπνου δειομένην, οὐκ εἶασσαν θορυβοῦντες  
 Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' αὖπνος κατεκείμην,  
 Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.  
 Ἦ ἄλλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοὶ, τούτοισιν ἀρήγειν,  
 Μὴ κέ τις ἡμείων τρωθῆ βέλει οἰζυδέντι  
 Εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι·  
 Πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὀρῶντες.

Ἦ ὄνα ἄρ' ἔφη· τῆ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι  
 Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἓνα χῶρον.  
 Κἀδδ' ἤλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε·  
 Καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,  
 Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ  
 Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.



- „ O filia, Muribus nunquid auxiliatura ibis?  
 „ Etenim tuum per templum semper saltant universi,  
 „ Nidore delectati, & cibarum ex sacrificiis.

Sic utique dixit Saturnius: eum autem adlocuta est Minerva:

- „ O pater, haud unquam ego Muribus adstrictis  
 „ Venerim auxiliatrix; quoniam mala multa mihi fecerunt,  
 „ Coronas lædentes, & lucernas, gratia olei.  
 „ Hoc autem meam valde momordit mentem, quale fecerunt:  
 „ Peplum meum corroserunt, quod texui elaboratum  
 „ Ex trama subtili, & stamen subtile nevi,  
 „ Foraminaque in-eo- fecerunt; at sartor mihi institit,  
 „ Exigitque à-me usuras: huius gratia irata-sum:  
 „ Matuata enim texui, & non possum restituere.  
 „ Sed neque sic Ranis auxiliari velim:  
 „ Sunt enim neque ipsæ mentibus integræ, sed me primùm  
 „ Ex bello reversam, postquam valde defatigata-eram,  
 „ Somno indigentem, non siverunt tumultuantes,  
 „ Ne parum quidam oculos-claudere; ego verò insomnis jace-  
 „ Capite dolens, donec vociferatus-est gallus. (dam,  
 „ Sed age, desistamus, Dii, ab his auxiliandis,  
 „ Nequis nostrum vulneretur telo acuto;  
 „ Sunt enim cominus-pugnantes, etiam si deus obvius venerit:  
 „ Omnes autem de cœlo delectemur litem intuentes.

Sic utique dixit: ei autem paruerunt Dii alii  
 Omnes, simul verò conferti venerunt in unum locum.  
 Devenerunt autem præcones-duo signum belli ferentes:  
 Et tunc culices magnas tubas habentes,  
 Terribiliter canebant belli strepitum: cœlitus autem  
 Jupiter Saturnius intonuit signum belli mali.

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνωρα αὐτασε δουρὶ,  
 Ἐξαότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα εἰς μέσσον ἦπαρ.  
 Κάδδ' ἔπεσεν πρηνῆς, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισσεν θείρας.  
 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα.  
 Πῆξεν δ' ἐν σέρνῳ σιβαρὸν δόρυ· τὸν δ' πεσόντα  
 Εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.  
 Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.  
 Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν.  
 Ἦριπε δὲ πρηνῆς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.  
 Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,  
 Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοσίδει τρῶσεν ἐπιφθὰς.  
 Αὐχένα παρ' μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.  
 Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τυτύσκετο δουρὶ Φαιινῶ,  
 Καὶ βάλεν [οὐδ' ἀφάμαρτε] καθ' ἦπαρ· ὡς δ' ἐνόησε  
 Κραμβοφάγος, ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε Φεύγων.  
 Ἄλλ' αὐδ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασι, ἦλασε δ' αὐτὸν.  
 Κάππεσε δ' , οὐκ ἀνέπνευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη  
 Πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,  
 Χορδῆσι λιπαρῆσι τ' ἐπορυόμενος λαχόνεσσιν.  
 Λιμνίσιος δ' ὄχθαισι Τυρογλύφον ἐξευάρηξε.  
 Πτερογλύφον δ' ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθιν,  
 Ἦλατο δ' ἐς λίμνην Φεύγων, τὴν ἀσπίδα εἶψας.  
 Ὑδροχαρις δὲ τ' ἔπεφνε Πτεροφάγον βασιλῆα,  
 Χερμαδίῳ πλήξας τατὰ βρέγματος, ἐγκέφαλος δὲ  
 Ἐκ ρινῶν ἔσαζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.  
 Λειχοπίναξ δ' ἐπτείνειν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,  
 Ἐγχεί ἐπαίξας· τὸν δ' σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.  
 Πρασσοφάγος δ' ἐσίδων, ποδὸς εἴκλισε Κρισσοδιώκτην,  
 Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.  
 Ψυχᾶπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων περὶ τεθνεώτων,  
 Καὶ βάλε Πηλύσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσσον ἦπαρ.  
 Πῆξτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' αἰδῶσδε βεβήκει.

Primus verò Hypsiboas Lichenorem vulneravit hastâ;  
 Stâtem inter primos-pugatores, per vêtrem in mediû hepar.  
 Cecidit autem *is* pronus, tenerosq. pulvere-foedavit capillos,  
 Troglodytes verò post ipsum jaculo-petiit Peleionem;  
 Infixitque in pectore validam hastam: eum autem lapsum  
 Cepit atra mors; animaque ex corpore evolavit.  
 Seutlæus autê deinde occidit, percussô corde, Embaschytrû:  
 Artophagus verò Polyphonom ad ventrem percussit:  
 Cecidit autem *is* pronus, animaque è membris evolavit.  
 Limnocharis verò, ut vidit pereuntem Polyphonom,  
 Troglodyten petrâ molaris instar vulneravit prior-afsecutus  
 Collum juxta medium; eum autem caligo oculos cooperuit.  
 Lichenor autem in-ipsam collimavit hastam splendidam,  
 Et percussit (neq. aberravit) ad hepar: ut verò animadvertit  
 Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens:  
 At neque sic cessabat in aquis, feriit autem ipsum:  
 Concidit verò, non surrexit: tingebatur autê sanguine lacus  
 Purpureo, ipse verò juxta littus extensus est,  
 Chordis, pinguibusque pervolutus intestinis.  
 Limnisius autem in ripis Tyroglyphum interfecit.  
 Pternoglyphum verò conspicatus Calaminthius in timorem  
 Saliitque in lacum fugiens, clypeo abjecto. (venit,  
 Limnocharis porrò occidit Pternophagum regem,  
 Saxo percussum ad sinciput, cerebrum verò  
 Ex naribus stillabat; foedabatur autem sanguine terra.  
 Lichopinax autem occidit eximium Borborocoeten  
 Hastâ adortus: eum verò caligo oculos cooperuit.  
 Prassophagus autem intuitus pede traxit Cnissodiocten,  
 In lacu verò suffocavit, prehensô manu tendine.  
 Psicharpax autem pugnabat sociis de mortuis,  
 Et percussit Pelusium per ventrem in medium hepar;  
 Cecidit verò *is* ante ipsum, animaque ad Orcum ivit.

Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δρακὰ ρίψεν ἐπ' αὐτὸν,  
 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἔξετύφλου παρὰ μικρὸν.  
 Θυμῶν δ' ἄρα κείνοσ, ἐλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ  
 Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθου, ἔβριμον ἄχθος ἀρούρης,  
 Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα, πᾶσα δ' ἐκλάσθη  
 Κνήμη δεξιτερῇ, πέσε δ' ὑπτίος ἐν κονίῃσι.  
 Κραυγῆσίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαΐνειν ἐπ' αὐτὸν.  
 Τύψε μέσσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶσ δέ οἱ εἴσω  
 Ὀξύσχοινοσ δύνε, χαμαὶ δ' ἐκχυντο ἅπαντα.  
 Ἔγκαιτ' ἐφελκομένω ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.  
 Σιτοφάγοσ δ' ὡσ εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,  
 Σκαζῶν ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶσ.  
 Ἦλατο δε εἰς τάφρον, ὅππασ Φύγη αἰπὺν ὄλεθρον.  
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον εἰς πόδα ἄκρου.  
 Ὡκ δὲ τειρόμενοσ εἰς λίμνην ἤλατο Φεύγων.  
 Τρωξάρτης δ' ὡσ εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουσ προπεσόντα,  
 Καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, ἀποκτάμεναι μενεαίνων.  
 Πρασσαῖοσ δ' ὡσ εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουσ προπεσόντα,  
 Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξεί σχοίνω.  
 Οὐδ' ἔρριξε σάκοσ, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸσ ἀνωκῆ.

Ἦν δὲ τισ ἐν μύεσσι νέοσ παῖσ ἔξοχοσ ἄλλων,  
 Ἀγχιέμαχοσ, Φίλοσ υἱὸσ ἀμύμονοσ Ἀρτεπιβούλου,  
 Ὀρχαμοσ, αὐτὸν Ἄρη Φαίνων, κρατεροσ Μεριδάσπαξ,  
 Ὀσ μόνοσ ἐν Μύεσσι ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.  
 Στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενοσ, οἶοσ ἀπ' ἄλλων,  
 Στεῦτο δὲ πορθῆσειν βατράχων γένοσ αἰσχμητάων.  
 Καὶ νῦ κεν ἔξετέλεσσε, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένοσ ἦεν,  
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νοῆτε πατῆρ ἀνδρῶντε θεῶν τε.  
 Καὶ τότε ἀπολλυμένουσ βατράχοσ ὤκτειρε Κρονίων.  
 Κινήσασ δὲ κάρη, τοιγὺνδ' ἐφθέγγετο Φωνῆν.  
 Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι.

Pelobates autem conspicatus, luti pugillum jecit in ipsum,  
 Et frontem illevit, & excoecabat propemodum:  
 Iratus est autem proinde ille: ubi-cepisset verò manu forti  
 Jacentem in campo lapidem gravem, pondus terræ,  
 Eo percussit Pelobaten sub genua; tota autem fracta-est  
 Tibia dextera; cecidit verò *is* supinus in pulveribus:  
 Craugasides autem vindicabat, & rursus ibat in ipsum;  
 Percussit medium verò ipsum per vêtrem; totus autè ei intrò  
 Acutus-juncus immergebatur, humique esundebatur omnia  
 Intestina, attracta ab hastâ manu crassâ.  
 Sitophagus autem, ut vidit in ripis fluminis,  
 Claudicans ex bello recedebat; affligebatur verò graviter:  
 Saliitque in fossam, ut effugeret grave exitium.  
 Troxartes autè percussit Physignathum ad pedem extremum;  
 Cito verò *is* angore correptus in lacum saliit fugiens.  
 Troxartes autem, ut vidit, adhuc semianimem prolapsum,  
 Et ei irruit rursus, occidere cupiens:  
 Praxæus verò, ut vidit adhuc semianimem prolapsum,  
 Ivit per primos-pugnatores, & jaculatus est acuto junco;  
 Neque fregit scutum, sistebatur autem ibidem hastæ cuspis.

(aliis,

Erat autem quidam inter Mures juvenis puer egregius præ  
 Cominus-pugnans, carus filius eximii Artepibuli,  
 Princeps, ipsum Martem repræsentans, strenuus Meridarpax,  
 Qui solus inter Mures præstabat pugnando:  
 Stetit autem ad lacum gloriabundus, seorsum ab aliis?  
 Jactabat verò depopulaturum-*ie* Ranarum genus pugnacium.  
 Et jam perfecisset, quippe magnum ei robur erat:  
 Nisi cito animadvertisset pater hominumque deorumque:  
 Atque tunc pereuntes Ranas miseratus-est Saturnius?  
 Moroque capite talem locutus-est exclamationem:  
 „ Papæ, profecto magnum opus oculis video!

Οὐ μικρὸν μ' ἐπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην  
 Ἐυναίρειν Βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιιστα  
 Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἠδὲ καὶ Ἄρην,  
 Οἳ μιν ἀποσχήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἔοντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μυθῶ.  
 Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε Ἄρηος,  
 Ἴσχύσει Βατράχοισιν ἀρεγέμεν αἰπὺν ἄλθρον·  
 Ἄλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὄπλον  
 Κινείσθω μέγα Τιτανοκτόνου, ὄβριμοεργόν,  
 Ὅτι Τιτᾶνας πέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,  
 Ἐγκέλαδον τ' ἐπέδησας, ἰδ' ἄγρια Φυλαῖ Γηγάντων.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνοῦν  
 Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,  
 Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνοῦν, δειμαλέον Διὸς ἔπλον,  
 Ἦν' ἐπιδιήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἀνακτος·  
 Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν Βατράχους τε, Μύας τε·  
 Ἄλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε Μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον  
 ἔτο πορθήσειν Βατράχων γένος αἰχμητῶν·  
 Εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπου Βατράχους ἐλέησε Κρονίων,  
 Ὅς ἴα τότε Βατράχοισιν ἀρωγὸς εὐθύς ἔπεμψεν·  
 Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,  
 Λαξοβάται, σρεβλοὶ, ψαλιδόσομοι, ὄστροκόδερμοι,  
 Ὅσοφιεῖς, πλατύνωτοι, ἀποσίλβοντες ἐν ὤμοις,  
 Βλαίστοι, χειροτένοντες, ἀπὸ σέρνων ἐσορῶντες,  
 Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες [οἳ δὲ καλεῦνται  
 Καρκίνοι] οἳ ἴα Μυῶν οὐρὰς σομάτεσσιν ἔκοπτον,  
 Ἦδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνώμπτοντο δὲ λόγχοι·  
 Οὐς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,  
 Ἐς δὲ Φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη,  
 Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἔξετελέσθη.

Τ Ε Λ Ο Σ.

- „ Non parum me perculit Meridarpax ad lacum,  
 „ Trucidare Ranas interminans : sed citissimè  
 „ Palladem mittamus tumultuosam, atque etiam Martem;  
 „ Qui ipsum arcebunt à pugna, strenuus licet sit.

Sic utiq. dixit Saturnius : Mars autem respondebat fermone :

- „ Neque sanè Palladis, Saturnie, vis, neque Martis,  
 „ Valebit ad Ranas avertendum grave exitium:  
 „ Sed age, omnes eamus auxiliares, vel tuum telum  
 „ Moveatur magnum, Titanum-pestis, mirificum,  
 „ Quo Titanas occidisti, egregios præ omnibus,  
 „ Enceladumque ligasti, & fera genera Gigantum.

Sic utiq. dixit; Saturnius autè jaculatus-est ardens fulmen:  
 Primum quidem intonuit, magnumque concussit Olympum;  
 At deinde fulmen, terribile Jovis telum,  
 Misit contortum: illud autem proinde evolavit è manu Regis:  
 Omnes quidem terruit jaculatus Ranasque Muresque.  
 Sed neque sic cessabat Murium exercitus, sed adhuc magis,  
 Cupiebat depopulatum-ire Ranarum genus pugnacium;  
 Nisi ab Olympo Ranas miseratus fuisset Saturnius,  
 Qui sanè tunc Ranas auxiliares statim misit. (ungulis,  
 Venerunt autè ex-improvviso tergis-incudum-instar, curvis-  
 Obliquè-gradientes, tortuosi, forcipibus-circa-ora, pellibus-  
 Ossei-naturâ, lati-dorso, renidètes in humeris, (testaceis,  
 Vari, manibus-extendis, à pectoribus intuentes,  
 Octipedes, bicipites, intractabiles : (illi autem vocantur  
 Cancrî : ) qui utique Murium caudas oribus præcidebant,  
 Atque pedes & manus, refringebantur verò lanceæ:  
 Quos & reformidarunt miseri Mures, neque sustinuerunt;  
 In fugam autem converterunt-se. Occidebat verò sol jam,  
 Et belli actio unius-diei perfecta est.

FINIS.

EXPLLCATIO QUORUNDAM NOMINUM

in *Batrachomyomachia*.

*Limnocharis*, paludē gaudens.

*Physignathus*, quod inflet se maxillis.

*Hydromedusa*, regina aquarum.

*Psicharpax*, micarum raptor.

*Troxartes*, vorans panem.

*Lychomyle*, à lambendis molis.

*Pternotrottes*, pernas arrodens.

*Lichopinax*, lambens paropfidas & quadras.

*Tyroglyphus*, excavator caseorum.

*Embafichytrus*, in ollas irrepens.

*Lichenor*, lambens virum.

*Troglodytes*, ingrediens rimas & foramina.

*Seuticus*, è beta vel porro.

*Polyphemus*, multivocus.

*Crambophagus*, vorans caules.

*Limnifius*, palustris.

*Hydrocharis*, aqua gaudens.

*Borborocætes*, in cœno jacens.

*Prassophagus*, porrum comedens.

*Cnissodiocles*, nidorem sectans.

*Pelobates*, per lutum incedens.

*Sitophagus*, cibos abfumens.

*Prassæus*, caulis colorem imitans.

*Artepibulus*, quod pani infidietur.

*Meridarpax*, rapiens particulas.

